

eul_wid: mlm-aa

Ἀριστείδης ὁ Μιλήσιος · Aristides of Miletus the Novelist

Italica: Historical Fragments

Ἀποσπάσματα

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Ἰωνική Ionic (frg)

Domain: Ἱστορία History

Format: Πεζός Prose

t1-19 ITAIKA. E LIBRO PRIMO.

- ¹ Plutarch. Par. min. c. 30: Ἀτεπόμαρος, Γάλλων βασιλεὺς, Ῥωμαίοις πολέμων, ἔφη μὴ πρότερον ἀναχωρῆσαι, ἐὰν μὴ τὰς γυναῖκας εἰς συνουσίαν ἐκδῶσι. Τῶν δὲ διὰ συμβουλὴν θεραπαινίδων πεμψάντων τὰς δούλας, καὶ κοπωθέντες οἱ βάρβαροι τῇ ἀλήκτῳ συνουσίᾳ ὑπνώθησαν. Ἡ δὲ Ῥητάνα (αὕτη γὰρ ἦν ἡ τοῦτο συμβουλευσάσα) ἀγρίας ἐπιλαβομένη συκῆς, ἀναβαίνει εἰς τὸ τεῖχος, καὶ μηνύει τοῖς ὑπάτοις· οἱ δ' ἐπελθόντες ἐνίκησαν. Ἀφ' οὗ καὶ ἑορτὴ θεραπαινῶν καλεῖται· ὥς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν πρώτῃ Ἰταλικῶν. E LIBRO TERTIO. ^[10]
- ² Id. ib. c. 2: Πορσίνας, Τούσκων βασιλεὺς, πέραν ποταμοῦ Θύμβρεως στρατεύσας ἐπολέμησε Ῥωμαίοις, καὶ τὴν ἀπὸ σιτίων φερομένην εὐθηνίαν Ῥωμαίοις μέσσην λαβὼν, λιμῷ τοὺς προειρημένους ἔτρυχε. Τῆς δὲ συγκλήτου συγκεχυμένης, Μούκιος τῶν ἐπισήμων ἀνὴρ λαβὼν τετρακοσίους ἀπὸ τῶν ὑπάτων ὁμήλικας, ἐν ἰδιωτικῷ σχήματι τὸν ποταμὸν διήλθεν. Ἰδὼν δὲ τὸν σωματοφύλακα τοῦ τυράννου τὰ ἐπιτήδεια διαδιδόντα τοῖς στρατηγοῖς, ὑπολαβὼν αὐτὸν τὸν Πορσίναν εἶναι, ἀνεῖλεν. Ἀχθεὶς δ' ἐπὶ τὸν βασιλέα, τοῖς ἐμπύροις ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν χεῖρα, καὶ στέξας τὰς ἀλγηδόνας εὐψύχως, ἐμειδίασεν, εἰπὼν· «Βάρβαρε, λέλυμαι, κἂν μὴ θέλῃς· καὶ ἴσθι ἡμᾶς κατὰ σοῦ τετρακοσίους ὄντας ἐν τῷ στρατοπέδῳ, οἳ σε ἀνελεῖν ζητοῦμεν.» Ὁ δὲ φοβηθεὶς, σπονδὰς πρὸς Ῥωμαίους ἐποίησατο, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης ὁ Μιλήσιος ἐν τρίτῃ ἱστορίῳ (I. Ἰταλικῶν). Id. ^[15]
- ³ ib. c. 3: Ῥωμαῖοι πρὸς Σαμνίτας πόλεμον ἔχοντες, στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν Ποστούμιον Ἀλβῖνον. Οὗτος κατὰ τὰς καλουμένας φορκούλας Καυδίνας (ἔστι δὲ τόπος στενώτατος) ἐνεδρευθεὶς, τρεῖς ἀπέβαλε λεγεῶνας, καὶ αὐτὸς καιρίως τρωθεὶς ἔπεσε. Βαθείας δὲ νυκτὸς ὀλίγον ἐπιζήσας, περιείλετο τῶν ἀνηρημένων πολεμίων τὰς ἀσπίδας, καὶ εἰς τὸ αἶμα τὴν χεῖρα βαπτίσας, ἔσθησε τρόπαιον ἐπιγράψας· Ῥωμαῖοι κατὰ Σαμνιτῶν Διὶ τροπαιούχῳ. Φάβιος δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Λαίμαργος, στρατηγὸς πεμφθεὶς, καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τὸν τόπον, ἰδὼν τὸ τρόπαιον, τὸν οἰωνὸν ἀσμένως ἐδέξατο· καὶ συμβαλὼν ἐνίκησε, καὶ αἰχμάλωτον λαβὼν τὸν βασιλέα, εἰς Ῥώμην ἔπεμψεν· ὥς Ἀριστείδης ὁ Μιλήσιος ἐν τρίτῃ Ἰταλικῶν. Id. ^[10]
- ⁴ ib. c. 19: Τῶν Διονυσίων ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀγομένων, Ἀρνούτιος ἐκ γενετῆς ὑδροπότης ἐξουδένιζε τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν. Ὁ δὲ μέθην ἐνέβαλε, καὶ ἐβιάσατο τὴν θυγατέρα, Μεδουλλίναν· ἡ δὲ ἐκ δακτυλίου γνοῦσα τὸ γένος, καὶ πρεσβύτερα τῆς ἡλικίας φρονήσασα, μεθύσασα τὸν πατέρα καὶ

στεφανώσασα, ἤγαγεν ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἀστραπῆς, καὶ δακρύσασα ἀνείλε τὸν ἐπίβουλον τῆς παρθενίας ὡς Ἀριστείδης ἐν τρίτῃ Ἰταλικῶν. Id. ^[5]

⁵ ib. c. 22: Οὐαλερία Τουσκληναρία κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτῃ ἐρασθεῖσα Οὐαλερίου τοῦ πατρὸς, τῇ τροφῷ ἀνεκοίνωσεν· ἡ δὲ τὸν δεσπότην δόλῳ ὑπῆλθεν, εἰποῦσα, ὡς αἰδεῖται κατ' ὄψιν μίσεσθαι, τῶν τε γειτόνων εἶναι τὴν παρθένον. Καὶ οἰνωθεὶς ὁ πατὴρ ἤτει φῶς, ἡ δὲ τροφὸς φθάσασα διηγείρεν, ἥτις ἐπὶ ταῖς ἀγροικίαις ἦν, ἐγκύμων τυγχάνουσα· ποτὲ δὲ κατὰ κρημνῶν ἐνεχθείσης, τὸ βρέφος ἔζη· κατιοῦσα δ' ἐγκύμων κατέστη, καὶ εἰς τὸν ὠρισμένον χρόνον ἐγέννησεν Αἰγίπανα, κατὰ τὴν Ῥωμαίων φωνὴν Σιλουάνον. Ὁ δὲ Οὐαλέριος ἀθυμήσας κατὰ τῶν αὐτῶν [ἐαυτὸν] ἔρριψε κρημνῶν ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν. Id. ^[10]

⁶ ib. c. 24: Ἀννίβα Καμπανοὺς λεηλατοῦντος, Λούκιος Θύμβρις τὸν υἱὸν Ῥούστιον μετὰ χρημάτων ἔθετο πρὸς Οὐαλέριον Γέστιον ὄντα γαμβρόν. Ὁ δὲ νενίκηκεν. Ἀκούσας δὲ ὁ [Καμπανὸς], φιλαργυρία παρέβη τὰ δίκαια τῆς φύσεως, τὸν παῖδα φονεύσας. Ὁ δὲ Θύμβρις διὰ τῆς ἀγροικίας πορευόμενος, καὶ τῷ σώματι τοῦ παιδὸς ἐντυχὼν, ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν γαμβρόν, ὡς δείξων θησαυροὺς ἐλθόντα δ' ἐτύφλωσε καὶ ἐσταύρωσεν ὡς Ἀριστείδης ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν. Id. ^[10]

⁷ ib. c. 31: Ῥωμαίων πρὸς Γάλλους πολεμούντων, καὶ τῆς εὐθηνίας μὴ ἀρκούσης, Κίννας τοῦ δήμου τὸ σιτόμετρον ὑπέσπασε· Ῥωμαῖοι δὲ, ὡς ἀντιτιπούμενον αὐτὸν τῆς βασιλείας, λιθόλευστον ἐποίησαν ὡς Ἀριστείδης ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν. E LIBRO QUARTO. ^[5]

⁹ Id. ib. c. 39: Ἐν Αἰγέστῃ, τῇ πόλει τῆς Σικελίας, ἐγένετό τις ὤμος τύραννος, Αἰμίλιος Κενσωρίνος. Οὗτος τοὺς καινότερα βασανιστήρια κατασκευάσας ἐδωροδόκει. Εἷς δὲ τις, Ἀρουντίος Πατέρκουλλος, δημιουργήσας ἵππον χαλκοῦν τῷ προειρημένῳ δῶρον ἔδωκεν, ἵνα βάλλῃ αὐτούς. Ὁ δὲ τότε πρῶτον νομίμως ἀναστραφεὶς, τὸν χαρισάμενον πρότερον ἔβαλεν ὡς ἄν, ἣν ἐπενόησε βάσανον ἄλλοις, αὐτὸς πάθῃ πρῶτος. Τοῦτον συλλαβὼν ἀπὸ τοῦ Ταρπηίου ὄρους ἔρριψε. Καὶ δοκοῦσιν οἱ ἀποτόμως βασιλεύσαντες ἀπ' ἐκείνου Αἰμίλιοι προσαγορεύεσθαι ὡς Ἀριστείδης ἐν τετάρτῳ Ἰταλικῶν. E LIBRO DECIMO NONO. ^[10]

¹⁰ Id. ib. c. 35: Λοιμοῦ κατασχόντος Φαλερίους, καὶ φθορᾶς γενομένης, χρησμὸς ἐδόθη λωφῆσαι τὸ δεινὸν, ἐὰν παρθένον τῇ Ἥρᾳ θύωσιν κατ' ἐνιαυτόν. Ἀεὶ δὲ τῆς δεισιδαιμονίας μενούσης, κατὰ κλῆρον καλουμένη Οὐαλερία Λουπέρκα ἤγετο εἰς θυσίαν· σπασαμένη δὲ τὸ ξίφος, ἀετὸς καταπατὰς ἤρπασε, καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ἔθηκε ράβδον μικρὰν ἔχουσαν σφύραν, τὸ δὲ ξίφος ἐπέβαλε δαμάλει τινὶ παρὰ τὸν ναὸν βοσκομένη. Νοήσασα δὲ ἡ παρθένος, καὶ τὴν βοῦν θύσασα, καὶ τὴν σφύραν ἄρασα, κατ' οἰκίαν περιῆλθε, καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἡρέμα πλῆττουσα διηγείρεν, ἐρρῶσθαι ἐνὶ ἐκάστῳ λέγουσα. Ὅθεν καὶ νῦν τὸ μυστήριον τελεῖται ὡς Ἀριστείδης ἐν ἐννεακαιδεκάτῳ Ἰταλικῶν. E LIBRO QUADRAGESIMO (?). ^[10]

¹¹ Id. ib. c. 5: Διὰ μέσης τῆς ἀγορᾶς ῥέων ὁ Τίβερις διὰ μῆνιν Ταρσίου Διὸς, μέγιστον ἀπέρρηξε χῶμα, καὶ πολλὰς οἰκίας ἐβύθισε· χρησμὸς δ' ἐδόθη λήξεσθαι, ἐὰν τὸ τίμιον ἐμβάλωσι. Τῶν δὲ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἐμβαλλόντων, Κούρτιος τῶν ἐπισήμων νέος, τὸν χρησμὸν νοήσας, καὶ λογισάμενος τὴν ψυχὴν τιμιωτέραν, ἔφιππον ἑαυτὸν ἔρριπεν εἰς τὸ χάσμα, καὶ τοὺς οἰκείους ἐξέσωσε τῶν κακῶν ὡς Ἀριστείδης ἐν τεσσαρακοστῷ Ἰταλικῶν. E LIBRIS INCERTIS. ^[5]

¹² Id. ib. c. 4: Ῥωμαῖοι πρὸς Ποινοὺς πόλεμον ἔχοντες, ἔπεμψαν τριακοσίους, καὶ στρατηγὸν Φάβιον Μάξιμον. Συμβαλὼν δ' ἀπέβαλε πάντας, αὐτὸς δὲ καιρίως τρωθεὶς μεθ' ὁρμῆς ἐπὶ τὸν Ἀννίβαν ἠνέχθη, καὶ καθελὼν τὸ διάδημα, συναπέθανεν αὐτῷ, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης ὁ Μιλήσιος. Id. ^[5]

¹³ ib. c. 11: Βροῦτος ὑπὸ πάντων ὑπάτος χειροτονηθεὶς, ἐφυγάδευσε τὸν ὑπερήφανον Ταρκύνιον τυραννικῶς ἀναστρεφόμενον. Ὁ δ' ἐλθὼν εἰς Τούσκους, ἐπολέμει Ῥωμαίοις. Οἱ δὲ υἱοὶ τὸν

πατέρα προδοῦναι ἡβουλήθησαν. Ἐμπεσόντων δὲ, τραχηλοκοπῆσαι· ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν τοῖς Ἱταλικοῖς. Id. ^[5]

- ¹⁴ ib. c. 12: Ῥωμαῖοι πρὸς Σαμνίτας πόλεμον ἔχοντες, ἐχειροτόνησαν Μάλιον τὸν Ἐπιτάκτην ἐπικληθέντα. Οὗτος διὰ χειροτονίαν ὑπατικὴν εἰς Ῥώμην πορευόμενος, τῷ υἱῷ προσέταξε μὴ συμβαλεῖν· οἱ δὲ Σαμνῖται μαθόντες, βλασφημίαις ἐξουδένιζον τὸν νεανίαν. Ὁ δὲ παραχθεὶς ἐνίκησεν· Μάλιος δ' αὐτὸν ἐτραχηλοκόπησεν, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης Μιλήσιος. Id. ^[5]
- ¹⁵ ib. c. 15: Ταρπηῖα τῶν εὐσχημόνων παρθένων τοῦ Καπιτωλίου φύλαξ, Ῥωμαίων πρὸς Σαβίνους πολεμοῦντων, ὑπέσχετο τῷ Τατίῳ δώσειν εἴσοδον εἰς τὸ Ταρπήϊον ὄρος, ἐὰν μισθὸν λάβῃ τοὺς ὄρμους, οὓς ἐφόρουν κόσμου χάριν· Σαβῖνοι δὲ νοήσαντες, ζῶσαν κατέχωσαν· ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς. Id. ^[5]
- ¹⁶ ib. c. 16: Ῥωμαῖοι καὶ Ἀλβανοὶ πολεμοῦντες τριδύμους προμάχους εἴλοντο, καὶ Ἀλβανοὶ μὲν Κουριατίους, Ῥωμαῖοι δὲ Ὠρατίους. Συμβληθείσης δὲ τῆς μάχης, οἱ Κουριάτιοι δύο τῶν ἐναντίων ἀνείλον· ὁ δὲ περίλοιπος φυγῇ προσποιητῇ συμμάχῳ χρώμενος, ἐφόνευσε καθ' ἓνα τῶν ἐπιδιωκόντων· χαρέντων δὲ πάντων, μόνῃ ἡ ἀδελφῇ οὐ συνεχάρη Ὠρατία τὸν κατηγγυημένον ἄνδρα Κουριάτιον ἀνηρηκότι· ὁ δ' ἐφόνευσε τὴν ἀδελφήν, ὡς φησιν Ἀριστείδης ὁ Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς. Id. ^[10]
- ¹⁷ ib. c. 17: Ἀντύλος ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων, πορευόμενος εἰς τὸ προάστειον, ὑπὸ κοράκων ἐπεσχέθη παίωντων ταῖς πτέρυξι. Φοβηθεὶς δὲ τὸν οἰωνόν, εἰς Ῥώμην ὑπέστρεψεν. Ἰδὼν δὲ τὸ τέμενος τῆς Ἑστίας καιόμενον, καὶ τὸ Παλλάδιον ἀρπάσας, ἐτυφλώθη ὕστερον δ' ἀνέβλεψεν ἐξίλασάμενος· ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς. Id. ^[5]
- ¹⁸ ib. c. 18: Πούπλιος Δέκιος Ῥωμαῖος, πρὸς Ἀλβανούς πολεμῶν, ὄναρ εἶδεν, ἐὰν ἀποθάνῃ, Ῥώμην προσποιήσιν Ῥωμαίοις. Ἐλθὼν δ' εἰς μέσους καὶ πολλοὺς φονεύσας, ἀνηρέθη. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Δέκιος ἐν τῷ πρὸς Γάλλους πολέμῳ τοὺς Ῥωμαίους διέσωσεν· ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος. Id. ^[5]
- ¹⁹ ib. c. 36: Ἀμούλιος πρὸς Νομίτορα τὸν ἀδελφὸν τυραννικῶς διακείμενος, τὸν μὲν υἱὸν Αἴνιτον ἐπὶ κυνηγίᾳ ἀνείλε, τὴν δὲ θυγατέρα Σιλουίαν ἐν Ἰουλίᾳ τῆς Ἥρας ἱερεῖαν ἐποίησατο. Ταύτην Ἄρης ἐγκύμονα ποιεῖ· ἡ δ' ἔτεκε διδύμους, ὡμολόγησέ τε τῷ τυράννῳ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀμφοτέρους κατεπόντισε, βαλὼν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Θύμβρεως. Οἱ δὲ προσηνέχθησαν ἐν τόπῳ, ἔνθα λύκαινα ἦν φωλεύουσα νεοτόκος· καὶ τοὺς μὲν σκύμνους ἔρριψε, τὰ δὲ βρέφη ἔτρεφε. Φαῦστος δὲ ποιμὴν αὐτόπτης γενόμενος τοὺς παῖδας ἀνέθρεψε, καὶ τὸν μὲν Ῥῶμον, τὸν δὲ Ῥωμύλον προσηγόρευσε, τοὺς κτίστας Ῥώμης· ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν τοῖς Ἱταλικοῖς. ΣΙΚΕΛΙΚΑ. ^[10]

E LIBRO PRIMO. Id.

- ²⁰ ib. c. 1: Ἀσδρούβας βασιλεὺς, Σικελίαν καταλαβόμενος, πόλεμον Ῥωμαίοις κατήγγειλε· Μέτελλος δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτου στρατηγὸς χειροτονηθεὶς, ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς νίκης ταύτης, ἐν ἧ Ἀεύκιος Γλαύκων, εὐγενὴς ἀνὴρ, τὴν Ἀσδρούβα κατέχων ναῦν, ἀμφοτέρας ἀπέβαλε τὰς χεῖρας, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν πρώτῃ Σικελικῶν, παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν ἔμαθε Διονύσιος ὁ Σικελιώτης. ΠΕΡΣΙΚΑ. ^[5]

E LIBRO PRIMO. Id.

- ²¹ ib. c. 4: Περσῶν μετὰ πεντακοσίων μυριάδων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐρχομένων, Λεωνίδας ἄμα τριακοσίοις ἐπέμφθη εἰς Θερμοπύλας ὑπὸ Λακεδαιμονίων. Εὐωχουμένων δ' ἐκεῖ ἐπέκειτο τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος· καὶ ὁ Λεωνίδας εἶπεν, ἰδὼν τοὺς βαρβάρους· «Οὕτως ἀριστᾶτε, ὡς ἐν ἄλλοις δειπνήσοντες.» Καὶ ὁρμήσας κατὰ τῶν βαρβάρων, καὶ πολλοῖς περιπαρεῖς δόρασιν, ἀνέβη

ἐπὶ τὸν Ξέρξην, καὶ τὸ διάδημα ἀφείλετο. Οὗ ἀποθανόντος ὁ βάρβαρος τέμνει τὴν καρδίαν, καὶ εὔρε δασεῖαν· ὡς Ἀριστείδης ἐν πρώτῃ Περσικῶν. ΠΕΡΙ ΚΝΙΔΟΥ. ^[10]

- 22 Schol. Pind. Pyth. III, 14: Ἀριστείδης δὲ ἐν τῷ Περὶ Κνίδου συγγράμματι φησιν οὕτως· Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς καὶ Ἀρσινόης· αὕτη δὲ παρθένος οὔσα ὠνομάζετο Κορωνίς, Λευκίππου δὲ θυγάτηρ ἦν τοῦ Ἀμύκλα, τοῦ Λακεδαίμονος. Ἀσκληπιοῦ δὲ καὶ Ἡπιόνης Ποδαλείριος καὶ Μαχάων. Schol. ^[5]
- 23 Theocrit. XVII, 69: Ἡ τῶν Δωριέων πεντάπολις, Λίνδος, Ἰάλυσος, Κάμειρος, Κῶς, Κνίδος. Ἄγεται δὲ κοινῇ ὑπὸ τῶν Δωριέων ἀγῶν ἐν Τριοπίῳ Νύμφαις, Ἀπόλλωνι, Ποσειδῶνι. Καλεῖται δὲ Δῶριος ὁ ἀγῶν, ὡς Ἀριστείδης φησί. Stephan. ^[5]
- 24 Byz.: Ἀραί, Ἰωνίας νῆσοι τρεῖς, οὕτω λεγόμεναι διὰ τὰς ἀράς, ἃς Δωριεῖς ἐποιήσαντο πρὸς τοὺς Πενταπολίτας, ὡς Ἀριστείδης. Ἄλλοι δ' ἄλλως. EX SCRIPTIS INCERTIS.
- 25 Jo. Lydus De mensib. fragm.: παρθένος τῆς δαίμονος τὸ φιλάνθρωπον τὴν ὄφ.... πᾶσαν κατοικίαν παρῆλθε, καὶ τοῖς διηγείρεν, ὡς ὁ Ῥωμαῖος Βάρ[ρων] Λακε[δαιμ]ονίοις γεν[έσθ]αι λόγος Ἀριστείδης, ὃς ἐν τῇ πέ[μπτῃ] φη[σιν], ἥνικα οὗτος καὶ πολλῶν ἀπολλυμένων[, ἔχ]ρησεν ὁ Πύθιος, [παύσεσθαι τὴν νόσον ἐὰν κατ' ἐνιαυτὸν θεοῖς ἀ]ποτροπαίοις ἢ [λυσίοις κληρωτῇ σφ]αγιασθῇ παρθένος. Τῆς [δὲ] ἀνόμου δεισιδα[μονίας κατὰ π]ᾶν φθινόπωρον τελουμένης, [συν]έπεσέ ποτε [λαχεῖν] τὴν Ἑλένην· Τυνδά[ρε]ως δὲ τὴν θυγα[τέρα] ἐστεφ[αν]ω[μένην τ]οῖς βωμοῖς προσή[γα]γε. Καταρχομένου δὲ αὐ[τοῦ] τῆς ἀνό[μου θυ]σίας, ἀετὸς καταπτὰς ἤρπασε τοῦ βασι[λέ]ως τὸ ξίφος, [καὶ παρ]ά τινα λευκὴν δάμαλιν ἀφῆκεν. Οἱ δὲ δορυφόροι κατό[πιν ἀπο]κολουθήσαντες, καὶ αὐτόπται γενομένοι τοῦ συμβάντος, [τῇ]ν βοῦν πρὸς Τυνδάρεων ἤγαγεν· ὁ δὲ θαυμ[άσ]ας τὴν πρόνοιαν, [τῇ]ς μὲν ἀνθρωπο[κτόν]ου συνηθείας ἐπαύσατο, τὴν δὲ δάμαλιν θύσας τοῦ λοιμ[ικου] π[άθ]ους ἀπηλλάττετο. Plinius H. ^[20]
- 26a N. IV, 23: Melos cum oppido, quam Aristides Biblida vocat. Idem IV, 21: Euboea .
- 26b .. ante vocitata est ..., ut Aristides, Macra. Tzetzes ad Lyc.
- 27 836: Ὅτι δὲ παρὰ Ἰόπην τὰ κατ' Ἀνδρομέδαν ἐγεγόνει Ἀριστείδης τε μαρτυρεῖ καὶ Λιβάνιος καὶ Προκόπιος καὶ Ἰώσηπος. Tzetzes Histor.
- 28a I, 24, v. 624 de Simonide poeta: Ὁ δ' Ἀριστείδης γέγραφεν ἀνδρὸς εὐχαριστίαν. Πλέων φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ ἄταφον εὔρε νέκυν, ὃν περ τιμήσας ἔθαψεν· ὄναρ φανεῖς δ' ὁ νέκυς λέγει, Μὴ πλεύσης, ἄνθρωπε· ναυτῶν δὲ μὴ πεισθέντων, μόνος ὁ Σιμωνίδης μὲν συμπλέων ἀπελείφθη· οἱ δὲ πάντες ἀπώλοντο τυχόντες ναυαγίας. Εὐχάριστον δ' ἐπίγραμμα γράψας ὁ Σιμωνίδης τῇ στήλῃ παρενέγραψε νεκροῦ τοῦ σεσωκότος· «Οὗτος ὁ τοῦ Κεῖοιο Σιμωνίδεω ἔστι σωτήρ, ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.» ΜΙΛΗΣΙΑΚΑ Plutarch. ^[10]
- 28b Crassus c. 32: Surena post necem Crassi τὴν γερουσίαν τῶν Σελευκῶν ἀθροίσας εἰσήνεγκεν ἀκόλαστα βιβλία τῶν Ἀριστείδου Μιλησιακῶν, οὗτοι ταῦτά γε καταψευδόμενος· εὐρέθη γὰρ ἐν τοῖς Ῥουστίου σκευοφόροις, καὶ παρέσχε τῷ Σουρήνῃ καθυβρίσαι πολλὰ καὶ κατασκῶψαι τοὺς Ῥωμαίους, εἰ μὴδὲ πολεμοῦντες ἀπέχεσθαι πραγμάτων καὶ γραμμάτων δύνανται τοιούτων. Lucianus Amor. ^[5]
- 28c c. 1.: Πάνυ δὴ με ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἢ τῶν ἀκολάστων σου διηγημάτων αἰμύλη καὶ γλυκεῖα πειθῶ κατηύφρανε, ὥστ' ὀλίγου δεῖν Ἀριστείδης ἐνόμιζον εἶναι τοῖς Μιλησιακοῖς λόγοις ὑπερκηλούμενος. E LIBRO SEXTO. ^[5]
- 29 Harpocratio: Δερμηστής ... Δίδυμος μὲν ἀποδίδωσι τὸν σκώληκα οὕτω λέγεσθαι ἐν Νιόβῃ, ἐν ζ' Τῆς ἀπορουμένης λέξεως. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφόκλειον ἐξηγούμενος τὸν ὄφιν ἀπέδωκε.

Μήποτε δὲ μάλλον εἴη ἂν ὅστις τὰ δέρματα ἐσθίει δερμηστής, ὥς ὑποσημαίνεται καὶ ἐν ζ' Μιλησιακῶν Ἀριστείδου. ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ. ^[5]

- 30a (τ) E LIBRO SECUNDO. Steph. Byz. v. Δωδώνη, de proverbio Δωδωναῖον χαλκεῖον: Προσθετέον οὖν τῷ περιηγητῇ Πολέμωνι, ἀκριβῶς τὴν Δωδώνην ἐπισταμένῳ, καὶ Ἀριστείδῃ τὰ τούτου μεταγεγραφότι, λέγοντι κατὰ τὴν β'· «Ἐν τῇ Δωδώνῃ στύλοι δύο παράλληλοι καὶ παρεγγὺς ἀλλήλων· καὶ ἐπὶ μὲν θατέρου χαλκεῖόν ἐστιν οὐ μέγα, τοῖς δὲ νῦν παραπλήσιον λέβησι, ἐπὶ δὲ θατέρου παιδάριον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ μαστίγιον ἔχον, οὗ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ὁ τὸ λεβήτιον ἔχων κίων ἔστηκεν. Ὅταν οὖν ἄνεμον συμβῇ πνεῖν, τοὺς τῆς μαστίγος ἱμάντας χαλκοῦς ὄντας, ὁμοίως τοῖς ἀληθινοῖς ἱμάσιν, αἰωρουμένους ὑπὸ τοῦ πνεύματος συνέβαινε ψαύειν τοῦ χαλκείου καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ποιεῖν, ἕως ἂν ὁ ἄνεμος διαμένη.» Suidas v. ^[10]
- 30b Δωδωναῖον χαλκεῖον: Ἀριστοτέλης δὲ ὡς πλάσμα διελέγχων δύο φησὶ στύλους εἶναι καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου λέβητα, ἐπὶ θατέρου δὲ παῖδα κρατοῦντα μαστίγα, ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκέου ὄντας σειομένους ὑπ' ἀνέμου τῷ λέβητι προσκρούειν, τὸν δὲ τυπτόμενον ἡχεῖν. Πρὸς Δήμωνα· εἰ δὲ πολλοὶ ἦσαν, οὐκ ἂν ἐνικῶς ἐλέγετο ἡ παροιμία. E LIBRO TERTIO. ^[5]
- 31 (τ) Athenaeus XIV: Τὸ μέντοι κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον «Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα» τέλος τί ἐστὶ καὶ ἐλλιμένιον, ὥς Ἀριστείδης φησὶν ἐν τρίτῳ Περὶ παροιμιῶν. Steph. ^[1]
- 32 Byz. v. Τένεδος, de proverbio Τενέδιος πέλεκυς. Zenobius VI, 11: Τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον ν.
- 33a Μέννηται ταύτης Ἀλέξανδρος ἐν Αἰπόλοις. Ἀριστείδης μὲν οὖν φησὶν ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένον ἐλάμβανε τὸν χρησμὸν, καὶ προεῖρητο αὐτῷ, εἰ λύσει πρὸ τῆς νενομισμένης ἡμέρας, ἔξει μίαν τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι ἢ τῆς χειρὸς ἢ τῆς γλώττης. Ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι τῷ καταγινωσκομένῳ θάνατον τρία προσεφέρετο, ξίφος, βρόχος, κώνειον. Eustathius ad Odys. ^[5]
- 33b V, 408: Ἀριστείδης δὲ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις καὶ κρημνώδεσι τοὺς κόρακας νεοσσοποιεῖσθαι λέγειν ἡμᾶς «φεῦγ' ἐς κόρακας», ὅ ἐστιν εἰς ἀποκρήμυνους τόπους καὶ εἰς φθοράν. ^[5]